

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

Ήταν ένα κρύο πρωινό του χειμώνα και οι φίλοι μου και εγώ αποφασίσαμε να πάμε ένα περίπατο σε ένα πανέμορφο δάσος στην Πάφο.

Όταν φτάσαμε οι γονείς μας, μάς είπαν πως θα έρχονταν να μας πάρουν το απόγευμα. Όταν εγώ και οι φίλοι μου μπήκαμε στο δάσος το τι είδαμε ήταν απερίγραπτο. Είδαμε πανέμορφα πουλιά, μεγάλα αγρινά και φανταχτερά λουλούδια. Ύστερα από λίγο είδαμε όλα τα ζώα να πηγαίνουν προς μια κατεύθυνση... Την καρδιά του δάσους. Αποφασίσαμε να τα ακολουθήσουμε να δούμε πού θα μας έπαιρναν. Μάλλον σε κάποια πλαγιά με πολλές αγριοτριανταφυλλιές ή λατζιές. Καθώς προχωρούσαμε προς την καρδιά του δάσους είδαμε και ακούσαμε πολλά. Ακούγαμε το κελαήδισμα των πουλιών, το θρόισμα των φύλλων και το νερό που κελάρυζε. Είδαμε τις χρυσοπράσινες λατζιές, είδαμε τις κόκκινες σαν παντζάρι παπαρούνες, τις αγριοτριανταφυλλιές γεμάτες χρώμα και τους μαντόπευκους που γέμιζαν το δάσος. Αυτές τις όμορφες στιγμές όμως τις σταμάτησαν δυνατά βουητά που έρχονταν από την καρδιά του δάσους.

-Τι ακούγεται ; ρώτησε ο Γιώργος.

-Δεν ξέρω , απάντησε ο Λάζαρος.

-Τι λέτε, να ακολουθήσουμε τον ήχο; ρώτησα εγώ.

-Εγώ λέω ναι, είπε ο Κυριάκος.

-Κι εγώ συμφωνώ, να πάμε, είπε ο Κωνσταντίνος.

Έτσι όλοι συμφωνήσαμε να ακολουθήσουμε αυτόν τον περίεργο και ανατριχιαστικό ήχο. Καθώς προχωρούσαμε προς την καρδιά του δάσους αυτός ο ήχος όλο και μεγάλωνε. Πού και πού σταματούσαμε να ξεκουραστούμε πάνω σε ένα βράχο . Από εκεί εγώ είδα την πηγή από όπου έβγαине ο παράξενος ήχος.

-Παιδιά βρήκα από πού βγαίνει αυτός ο ήχος , είπα εγώ.

-Από πού ; ρώτησε ο Γιώργος φοβισμένα.

-Από εκείνη την πλαγιά με τα δέντρα. Εκεί υπάρχουν τρεις ξυλοκόποι που κόβουν τα δέντρα, πάμε να τους σταματήσουμε, τους είπα.

Σε λίγη ώρα βρήκαμε αυτούς τους ξυλοκόπους. Τους είπαμε ότι δεν είναι σωστό να κόβουν τα δέντρα, αλλά αυτοί συνέχιζαν ακάθεκτοι. Τους ρωτήσαμε μάλιστα αν είχαν άδεια για να κόβουν τα δέντρα. Μας είπαν όμως πως είμαστε μικροί και δεν μας πέφτει λόγος. Τότε κινήσαμε να φύγουμε πολύ θυμωμένοι.

Πηγαίναμε να φύγουμε ώσπου ο Κωνσταντίνος σκέφτηκε μια λύση σε αυτό το πρόβλημα.

-Παιδιά ξέρω πώς να λύσουμε αυτό το πρόβλημα, είπε ο Κωνσταντίνος.

-Πώς ; Αφού αυτοί δεν ακούνε τίποτα, του απάντησε ο Κυριάκος.

-Ακούν όμως την αστυνομία. Μπορούμε να της τηλεφωνήσουμε για να έρθει να τους συλλάβει, είπε έξυπνα ο Κωνσταντίνος.

-Καλή ιδέα , είπε ο Λάζαρος. Ας της τηλεφωνήσουμε αλλά ποιος έχει τηλέφωνο;

Εκείνη την ώρα η γη χάθηκε κάτω από τα πόδια μου.

-Μην ανησυχείτε , έχει έναν τηλεφωνικό θάλαμο πιο πέρα. Έχω και κάρτα γι αυτόν, μας καθυσύχασε ο Κωνσταντίνος.

Σε 15 λεπτά ήμασταν μπροστά από τον θάλαμο .Ο Κωνσταντίνος μίλησε στους αστυνομικούς. Τους είπε για αυτούς τους ξυλοκόπους και τους είπε σε πιο δάσος βρίσκονταν.

Έτσι καταφέραμε να λύσουμε το πρόβλημα. Οι αστυνομικοί έφτασαν στο δάσος , συνέλαβαν αυτούς τους ξυλοκόπους και τους πήραν κρατούμενους στο τμήμα. Δεν ξέρω αν κατάλαβαν το λάθος τους ξέρω όμως πως εμείς κάναμε το σωστό. Αν δεν τους σταματούσαμε έγκαιρα αυτοί ήταν ικανοί να κόψουν όλο το δάσος. Όλοι ήμασταν πολύ χαρούμενοι μα και τα ζώα νομίζω, πολύ περισσότερο. Στην αρχή τους φοβηθήκαμε αλλά ύστερα τους ανταγωνιστήκαμε.

Παναγιώτης Γαλήνης

Τάξη Ε΄